Verslag inspiratiebijeenkomst voor Haagse bewoners-organisaties op woensdag 16 september 2026 in de Abdijkerk in Loosduinen

Aanwezig waren 45 deelnemers.

Rob van Putten heet iedereen van harte welkom namens de kerngroep Inspiratiesessies. Het thema van vanavond is Zorgzame en weerbare wijken'. Wat kunnen bewonersorganisaties (nog meer) doen om de sociale cohesie en onderlinge verbondenheid van bewoners te vergroten?
Jan Janssen, lid van de kerngroep en inwoner van Loosduinen, vertelt over de geschiedenis van de abdijkerk, een van de oudste gebouwen van Den Haag.

Vervolgens krijgen de zes inleiders het woord.

Inleiding door Noud Fortuin (Stad en Kerk; Stek)

Met een team van bijna 50 medewerkers en circa 700 vrijwilligers zet stek zich in voor een hulpvaardige stad waar niemand achter blijft.
We stimuleren mensen om zich met elkaar te verbinden, elkaar te beschermen, elkaar te versterken en te bezielen. Zonder onderscheid naar geloof, gender, geaardheid, afkomst, nationaliteit of politieke overtuiging. Dat doen we als organisatie die ook het kloppend hart is van de Protestantse Diaconie Den Haag. Ons werk heeft 4 belangrijke pijlers: verbinding in de wijken, ondersteuning en versterken van vluchtelingen en mensen zonder papieren, ondersteuning van mensen in armoede en het versterken en bezielen van kinderen en jongeren. We hebben zo'n 20 verschillende projecten in Den Haag. Zoals buurt-en-

kerkhuizen, maatjesprojecten, inloop-spreekuren en projecten rond ontmoeting. We lopen een eindje mee met de mensen die we in ons werk tegenkomen, we vinden het belangrijk om hun verhalen te vertellen en we brengen de problemen die zij tegenkomen onder de aandacht.

Stek stelt mensen centraal en niet hun problemen. De basis van Stek is: aanwezig en nabij zijn. Noud gaf verschillende voorbeelden van hoe dat er in verschillende wijken uit ziet. Daarbij noemde hij bijvoorbeeld het woord ‘luisterkracht’: tijdens het gezamenlijk koken ontstaan gesprekken, worden mensen en kan er hulp worden aangeboden.
stek werkt graag samen met bewonersorganisaties en staat open voor contact: info@stekdenhaag.nl

Inleiding van Irma Bolhuis (Wijkz)

Irma Bolhuis ging in haar bijdrage in op de betekenis en urgentie van zorgzame buurten. Volgens haar gaat het daarbij niet in de eerste plaats over beleid, voorzieningen of professionele zorg, maar over mensen, gemeenschappen en de relaties die mensen met elkaar aangaan in hun eigen straat en buurt.

Zij schetste de maatschappelijke ontwikkelingen die maken dat het onderwerp steeds prominenter op de agenda staat. Mensen worden ouder, wonen langer zelfstandig thuis en tegelijkertijd neemt de beschikbaarheid van professionele zorg en ondersteuning af. Daarnaast wonen steeds meer mensen met uiteenlopende ondersteuningsvragen zelfstandig in de wijk. Daardoor is het vraagstuk van zorgzame buurten volgens haar nadrukkelijk breder dan alleen ouderenbeleid. Het gaat om buurten waarin verschillende mensen kunnen wonen, meedoen en van betekenis kunnen zijn, ook wanneer zij ondersteuning nodig hebben.
Irma benadrukte dat deze ontwikkeling niet mag worden vertaald naar de gedachte dat bewoners de professionele zorg zouden moeten overnemen. De toekomst vraagt volgens haar juist om een gezamenlijke zoektocht naar manieren waarop mensen zo lang mogelijk prettig kunnen blijven leven, terwijl professionele zorg beschikbaar blijft voor degenen die deze daadwerkelijk nodig hebben.

Een zorgzame buurt begint daarbij met onderlinge relaties. Veel mensen zijn bereid iets voor een ander te betekenen, maar weten vaak niet wie hulp nodig heeft. Tegelijkertijd is hulp vragen niet altijd vanzelfsprekend. Daarom draait een zorgzame buurt volgens haar niet

alleen om zorg, maar vooral om elkaar kennen en verbonden zijn met elkaar. Pas vanuit die relaties ontstaat ruimte om elkaar te ondersteunen.
Daarbij pleitte zij voor een sociale benadering waarin niet de beperking of zorgvraag centraal staat, maar de mens zelf. Mensen die ondersteuning nodig hebben, beschikken vaak nog steeds over talenten, ervaringen en mogelijkheden om iets voor anderen te betekenen. Juist die wederkerigheid draagt volgens haar bij aan kwaliteit van leven, het verminderen van eenzaamheid en het versterken van gemeenschappen. Zij omschreef dit als de kern van samenredzaamheid: niet dat iedereen zichzelf moet redden, maar dat mensen worden gezien als zowel ontvanger als gever van ondersteuning en betekenis.
Ook de rol van welzijnswerk en in het bijzonder van het opbouwwerk kwam aan bod. Volgens Irma begint goed opbouwwerk niet bij een vooraf bedacht programma, maar bij het leren kennen van bewoners, de bestaande netwerken en de energie die al in een buurt aanwezig is. Zij verwees naar het uitgangspunt uit het regionale verhaal over zorgzame buurten: eerst invoegen, dan toevoegen. De behoeften, ideeën en mogelijkheden van bewoners vormen woningcorporaties en gemeenten ieder kunnen vervullen.

Als illustratie noemde zij de grote stroomstoring in het Zeeheldenkwartier. Toen bleek hoe belangrijk bestaande contacten en een sterke sociale infrastructuur zijn. Doordat bewoners, welzijnswerk en gemeente elkaar kenden en snel wisten te vinden, kon buurthuis Heldenhoek direct worden ingezet als opvanglocatie voor kwetsbare bewoners. Volgens Irma laat dit zien dat een zorgzame buurt niet ontstaat op het moment dat een crisis zich voordoet, maar dat deze wordt opgebouwd door langdurige investeringen in ontmoetingsplekken, relaties en lokale netwerken.

Daarnaast stond zij stil bij het belang van tijdig nadenken over ouder worden. Vragen over wonen, ontmoeting, sociale netwerken en de wens om van betekenis te blijven, zouden volgens haar eerder in het gesprek een plaats moeten krijgen. In dat kader verwees zij naar de Haagse Woonzorgvisie, waarin naast geschikte huisvesting ook veel aandacht is voor ontmoeting, collectieve woonvormen en sociale verbindingen.
Afsluitend richtte Irma zich tot de aanwezige bewonersorganisaties. Zij benadrukte dat bewonersorganisaties vaak als eerste signaleren wat er in buurten leeft, waar initiatieven ontstaan en waar zorgen of kansen liggen. Tegelijkertijd waarschuwde zij ervoor bewonerskracht te zien als een goedkope vervanging van professionele zorg. Zorgzaamheid laat zich niet organiseren via een opdracht, maar ontstaat vanuit gedeelde verantwoordelijkheid. Volgens haar ligt de gezamenlijke opgave bij bewoners, welzijn, zorg, woningcorporaties en gemeente om samen te werken aan buurten waarin mensen elkaar weten te vinden, kunnen bijdragen op een manier die bij hen past en professionele ondersteuning beschikbaar is wanneer dat nodig is. Juist daarin hebben bewonersorganisaties een belangrijke en waardevolle stem.

Inleiding door Hannes Boeckhout, GGD Haaglanden

De afdeling Gezondheidsbevordering onderzoekt de gezondheid van de inwoners van de regio. Ook zetten wij ons in om gezond gedrag van inwoners uit de regio te stimuleren. Het doel is om hun gezondheid te verbeteren. Dit doet wij samen met veel verschillende organisaties in de stad, regio en het land. Het bevorderen van de gezondheid gebeurt door een combinatie van activiteiten. Deze activiteiten zijn gericht op gedrag van mensen zelf, hun leefomgeving en op organisaties in de stad waarmee zij te maken hebben.

Kernactiviteiten van onze afdeling Gezondheidsbevordering (GB)

- bewaken en verbeteren van de preventiestructuur;
- beleidsadvisering gezondheidsbevordering;
- coördinatie en uitvoering van gezondheidsbevordering programma’s;
- onderzoek en ontwikkeling;
- ondersteunen bij gezondheidsbevordering.

Onderwerpen waar de afdeling zich op richt, zijn onder andere:

- ➢ gezond gewicht
- ➢ Gezonde School

- ➢ vitaal ouder worden
- ➢ geweld in afhankelijkheidsrelaties waaronder femicide en ouderenmishandeling
- ➢ Nu Niet Zwanger en Kansrijke Start

Het informatiecentrum van de GGD leent lesmaterialen over de verschillende gezondheidsthema's uit aan scholen. De doelgroepen van de afdeling Gezondheidsbevordering variëren van jeugd tot jeugd, volwassenen en ouderen en van professionals tot organisaties.

Hannes ging in op de Haagse preventieaanpak met netwerkverbinders (in Moerwijk) en gezondheidsambassadeurs: bijvoorbeeld samen koken en hulp bij vertalen.

Inleiding door Ikram El Ayadi, team weerbaarheid gemeente Den Haag

Als we het hebben over maatschappelijke weerbaarheid, dan klinkt dat misschien als een groot en ingewikkeld begrip. Maar eigenlijk gaat het over iets heel eenvoudigs. Het gaat over de vraag: hoe zorgen we ervoor dat we elkaar kunnen helpen als er iets misgaat? Want laten we eerlijk zijn. We leven in een tijd waarin de wereld onrustiger wordt. We horen over cyberaanvallen, desinformatie, oorlogen dichter bij huis en extremere weersomstandigheden. Maar voor nu is er nog een heel ander concreet risico waar we rekening mee moeten houden: langdurige stroomuitval. En dat is geen doemscenario of iets uit een film.

We hebben de afgelopen tijd gezien hoe kwetsbaar moderne samenlevingen zijn. Spanje en Portugal zaten vorig jaar grootschalig en best lang zonder stroom. In Berlijn gebeurde eerder dit jaar hetzelfde. En van de week leidde sabotage aan het spoor tot grote ontregeling. Dat laat zien hoe afhankelijk we zijn geworden van systemen die altijd lijken te werken. Totdat ze dat niet meer doen. En als de stroom uitvalt, vallen niet alleen de lampen uit. Pinnen werkt niet meer. Verkeerslichten vallen uit. Liften stoppen. Telefoons raken leeg. Internet verdwijnt. Winkels kunnen hun deuren sluiten. Informatie wordt moeilijker bereikbaar. Dat merken we allemaal.

De vraag is daarom niet alleen óf zoiets kan gebeuren. De vraag is: zijn wij er klaar voor als het gebeurt? Maar maatschappelijke weerbaarheid gaat over meer dan techniek. Want zelfs als alle noodplannen klaar liggen en alle systemen zo goed mogelijk zijn voorbereid, blijft één vraag belangrijk: Kunnen mensen op elkaar rekenen? Want uiteindelijk wordt de kracht van

een stad niet bepaald door kabels of computers. De kracht van een stad zit in mensen. In buren die elkaar kennen. In vrijwilligers die zich inzetten voor hun wijk. In bewonersorganisaties die mensen bij elkaar brengen. In gemeenschappen die naar elkaar omkijken. En juist daarin heeft Den Haag iets bijzonders. Onze stad kent ongelooflijk veel actieve bewoners, vrijwilligersorganisaties, religieuze gemeenschappen, buurtinitiatieven, bibliotheken, wijkcentra en bewonersgroepen. Jullie zijn een belangrijk onderdeel van wat we de sociale infrastructuur van de stad noemen. En misschien is die sociale infrastructuur wel net zo belangrijk als de technische infrastructuur. Want wanneer er echt iets gebeurt, kunnen hulpdiensten en de overheid niet overal tegelijk zijn.

Dan zijn het vaak de mensen in de straat die als eerste het verschil maken. Degene die aanbelt bij een oudere buurvrouw. Degene die weet wie extra hulp nodig heeft. Degene die informatie deelt. Degene die zegt: "Kom maar even hier, we lossen het samen op." Dat noemen we samenredzaamheid. En samenredzaamheid begint niet op de dag dat de stroom uitvalt. Die begint vandaag. Door elkaar te kennen. Door elkaar te groeten. Door samen activiteiten te organiseren. Door contact te houden met mensen die misschien wat minder zichtbaar zijn. Door buurten te bouwen waarin mensen weten wie er naast hen woont. Want mensen die elkaar kennen vóór een crisis, helpen elkaar tijdens een crisis. Daarom investeren we als stad niet alleen in noodsteunpunten, crisisplannen en voorzieningen. We investeren ook in ontmoeting, verbinding en vertrouwen.Omdat we weten dat sterke buurten veerkrachtige buurten zijn.

Onze ambitie is helder. We willen een Den Haag zijn dat voorbereid is op een verstoring, maar vooral een Den Haag waarin niemand er alleen voor staat. Een stad waarin mensen weten wat ze kunnen doen als voorzieningen uitvallen. Een stad waarin bewoners, organisaties en overheid samen verantwoordelijkheid nemen.Een stad waarin verschillen niet leiden tot verdeeldheid, maar juist een bron van kracht zijn.

En daar hebben we u voor nodig. Want maatschappelijke weerbaarheid bouwen we niet in het stadhuis. Die bouwen we in buurthuizen. In moskeeën en kerken. In bibliotheken. In bewonersorganisaties. In sportverenigingen.En gewoon op straat.
We bouwen haar in de contacten die we iedere dag met elkaar hebben.

Laten we daarom samen werken aan een Den Haag dat voorbereid is op onverwachte gebeurtenissen, maar vooral aan een Den Haag waarin mensen naar elkaar omkijken.

Want uiteindelijk is de sterkste vorm van weerbaarheid niet een noodplan, een gebouw of een systeem. De sterkste vorm van weerbaarheid zijn mensen die elkaar kennen, vertrouwen en helpen.

Inleiding van Maria Angenent (voorzitter van de bewonersorganisatie Bomenbuurt-SBOB)

Maatschappelijke weerbaarheid: wat is dat nu eigenlijk? Denk aan: het vermogen van de samenleving om zich voor te bereiden op, mee te bewegen met en te herstellen van grote crises of noodsituaties. Denk aan het opvangen van langdurige uitval van stroom, water of internet door extreem weer, cyberaanvallen of geopolitieke spanningen. Ik houd het even op

dicht bij huis: stel dat er na 72 uur nog geen stroom is voor de bewoners (en winkeliers): wat gebeurt er dan?

Uit een enquête die we als SBOB met andere wijken vorig jaar hebben laten doen bleek dat de meeste bewoners zich hier prettig voelen. Velen wonen hier al heel lang. Ze Hebben kinderen gekregen en die wonen hier soms ook. Als je ergens lang woont ga je de buurt ook een beetje kennen met haar bewoners. Je hecht je. Dat kan zich tot 1 straat beperken maar soms ook verder dan dat.
En hoe doen we dat: door gewoon contact zoeken met bijv je buren. Aanbellen, aanspreken Maar wat kan ook: de whatsapp als voorbeeld heeft de wereld van mensen waar we van houden dichter bij gebracht. Dat kan gelden ver over onze grenzen van Nederland maar zeer zeker ook te beginnen met onze straatjes. Een straat social app bijvoorbeeld. Wij hebben er ook 1, nee zelfs 2: de onraadapp en de social app. Daar waar we vroeger aanbelde (kan overigens nog steeds) voor een kopje suiker of “ik ben een ei vergeten heb jij er eentje voor me” vragen we deze zaken soms ook per app soms aan een bekende aan het einde van de straat en als je moeilijk ter been bent is de app een uitkomst.
Een ander voorbeeld; in onze straat woonde een buitenlands gezin en ze moesten hier langer blijven dan gedacht. Het werd koud en in de social app vroegen ze warme jongenskleding maat 158 en binnen een uur stonden er drie volle tassen bij hun voor de deur. Zo help je elkaar.
Even een uitstapje: toen ik mijn echtgenoot leerde kennen woonde hij in de Eikstraat in de Bomenbuurt en ik ergens anders. Ik ga hier nooit weg, zei hij. Tja ik dacht toen: Den Haag is groot dus toch even om mij heen kijken of ik een iets groter huis kan bemachtigen voor de inhuizing van mijn klavecimbel en vleugel.

Na een jaar zoeken drong het bij mij door dat dit toch wel een heel sociale buurt is. Niet alleen met wat ik zojuist heb gezegd maar ook omdat er door vrijwilligers heel veel georganiseerd wordt. Binnen onze wijk (en zelfs inmiddels erbuiten) is er een netwerk van vrijwilligers die zorgen voor de vrijmarkt, Halloween, elke zondag meet en greet… ga zo maar door. We hebben een heerlijke winkelstraat (straten) met fijne winkeliers. Geloof me dat gebeurt niet vanzelf daar wordt hard aan gewerkt. Het is een netwerk van mensen die elkaar opzoeken, helpen, allemaal voor de goede zaak; voorbeeld: op donderdag zijn we als SBOB open en ontvangt Samantha de mensen die vragen hebben. Er kwam een dame van 94 binnen en vroeg of iemand haar kon helpen met de zware dingen in haar tuin. Ik appte

onze groengroep en er kwam direct reactie: joh we gaan haar helpen en inmiddels zijn ze al diverse keren bij haar langs geweest. Dit is wat mensen met elkaar kunnen doen.De kroeg op de hoek maakt het geheel compleet.

U zult begrijpen: Sociale cohesie gaat niet vanzelf: je moet wel openstaan voor mensen. Bij ons in de buurt is er veel sociale cohesie. Ik heb maar een greep uit de vele voorbeelden gedaan. En dan maatschappelijke weerbaarheid. U zult begrijpen dat die sociale cohesie enorm helpt bij die weerbaarheid, dat is de basis van alles.
Wat gaan we als bewonersorganisatie doen met het ontwikkelen van die weerbaarheid; daar hebben we plannen voor. Hier zal Frank Dessens van de Bloemenbuurt meer over vertellen.

Inleiding Frank Dessens (wijkberaad Bloemenbuurt)

Mede naar aanleiding van alle ‘reuring’ die in onze wijken ontstond over de komst van een grote opvanglocatie in het voormalige Rode Kruisziekehuis hebben we een initiatief genomen voor een onderzoek door de Haagse Hogeschool.
Centrale onderzoeksvraag is: Hoe kunnen de 3 bewonersorganisaties (Vogelwijk, Bomenbuurt en Bloemenbuurt) aanvullend op bestaande gemeentelijke, professionele en maatschappelijke structuren, de zelfredzaamheid en samenredzaamheid van bewoners tijdens een langdurige of grootschalige noodsituatie versterken? En welke handreikingen kunnen we de bewoners bieden vanuit hun eigen perspectief.

Een ander onderzoeksonderwerp is het versterken van centrale functies wijkcentrum en winkeliers bij ernstige incidenten: welke faciliteiten kunnen / moeten BO's en winkeliers bieden? Denk aan een wijkcentrum, sportvereniging of kerk.

Ten slotte kijken we ook naar het versterken van besturen van bewonersorganisaties. Goed functionerende organisaties behoeven een sterke structuur. Dat ligt niet bij alle Haagse bewonersorganisaties voor de hand. Wij willen onderzoeken of er behoefte is aan ondersteunend bestuursmodel voor en door bewonersorganisaties. Middels een e-mailonderzoek zullen behoefte en draagvlak de komende tijd worden uitgevraagd.

Gesprekken in groepen

Na de presentaties waren er 3 groepsgesprekken.
ongeveer tien vertegenwoordigers van verschillende wijkberaden spraken elkaar in de eerste groep, met gespreksleider Jan Janssen, samen met Noud Fortuin van Stek en Irma Bolhuis van Wijkz in de vorm van een kringgesprek. In een open sfeer deelden zij ervaringen uit hun eigen wijk en bespraken zij de uitdagingen waarmee zij te maken hebben.

Uit het gesprek kwam naar voren dat meerdere wijkberaden het gevoel hebben enigszins vast te lopen. Mogelijke oorzaken zijn de beperkte belangstelling van bewoners, een tekort aan kennis en ondersteuning en – zeker niet als laatste – het gebrek aan vrijwilligers. Veel werk komt daardoor terecht bij een kleine groep betrokken mensen. Tegelijkertijd bleek er een duidelijke behoefte te bestaan aan meer onderling contact. Wijkberaden willen ervaringen en succesvolle aanpakken met elkaar delen en bij elkaar terechtkunnen om ideeën, problemen en voorgenomen plannen te ‘spiegelen’. Door van elkaar te leren, hoeft niet ieder wijkberaad steeds opnieuw het wiel uit te vinden. Het gesprek maakte duidelijk dat wijkberaden vaak met vergelijkbare vragen worstelen, maar ook over veel kennis en praktijkervaring beschikken. Door deze kennis beter met elkaar te verbinden, kunnen wijkberaden elkaar ondersteunen en versterken.

In de andere gespreksgroepen kwam het volgende aan de orde. Alles draait om verbinding maken in je buurt en wijk. Ook tussen de wijken, zoals bij Bomen-, Bloemen- en Vogelwijk.

- In sommige wijken gebeurt dat met een buurtbakfiets (met koffie).
- Relaties opbouwen!
- Soms staat asociaal gedrag van enkelingen in appartementengebouwen opbouw van sociale cohesie in de weg. Dan moeten eerst conciërges, handhavers of politie aan de slag.
- De gemeente moet meer maatwerk bieden in ondersteuning van bewonersorganisaties. Zo lukt het Spoorwijk nu niet een eigen wijkwinkel te openen omdat de buurt te weinig subsidie krijgt (te klein).
- Jongeren behoeven een honk! Maar ook ouderen zoeken een ankerpunt in hun wijk.

- De eerste keer dat iemand over een drempel komt blijft voor die persoon spannend. Laten we ons dat goed realiseren en proberen die drempels te verlagen.
- Denk goed na hoe je de wensen uit een wijk ophaalt. Of nog belangrijker: hoe betrek je vrijwilligers?
- De enquête die nu gehouden wordt in de Bomen-, Bloemen- en Vogelwijk kan een mooi (vervolg)startpunt zijn voor andere wijken

De avond in de Abdijkerk was daarmee niet alleen inspirerend, maar ook waardevol en verbindend. De grote betrokkenheid en open gesprekken vragen om een vervolg waarin de onderlinge uitwisseling verder vorm kan krijgen.

Bijlage: contacten en adressen.

Stek: info@stekdenhaag.nl

Bomenbuurt: Marja Angenent, voorzittersbob@gmail.com

Bloemenbuurt: Frank Dessens, frankdessens@dehyacint.nl

Gemeente Den Haag: team weerbaarheid, ikram.elayadi@denhaag.nl

GGD Haaglanden: meldpunt bezorgd (bij sociaal isolement, verwaarlozing, problematische verzameldrang, eenzaamheid, vervuiling): meldpuntbezorgd@ggdhaaglanden.nl

PEP: info@pepdenhaag.nl; n.bos@pepdenhaag.nl

Opbouwwerkers Wijkz:

Naam	**E-mail**	**Tel. nummer**	**Werkgebied**
Escamp 1			
Dolf Lammerts van Bueren	d.lammertsvanbueren@wijkz.nl	0619044464	Bouwlust
Fatima Aarab	f.aarab@wijkz.nl	0641828688	Vrederust
Joep Tielens	j.tielens@wijkz.nl	0610845548	Moerwijk
Ninke Bartoo	n.bartoo@wijkz.nl	0619044363	Morgenstond
Yamina Akachar - Hamchi	y.akachar@wijkz.nl	0655140993	Morgenstond
Merle de Römph	m.derömph@wijkz.nl	0622937927	Bouwlust
Escamp 2			
Bernice Dekker	b.dekker@wijkz.nl	0681688715	Wateringse Veld
Nuri Akyol	n.akyol@wijkz.nl	0625182717	Rustenburg Oostbroek
Najoua Idrissi	n.idrissi@wijkz.nl	0619030721	Wateringse Veld
Joost van der Harst	j.vanderharst@wijkz.nl	0620054580	Leyenburg
Peter Behagel **Tot januari ter vervanging van Nuri Akyol.**	peter.behagel@wijkz.nl	0653954225	Rustenburg Oostbroek
Centrum			
Amber Kuckulus	a.kuckulus@wijkz.nl	0624850457	Rivierenbuurt
Hans Rutgrink	h.rutgrink@wijkz.nl	0643395210	Stationsbuurt
Julia Jouwe	j.jouwe@wijkz.nl	0610556586	Stationsbuurt
Marloes Kirsten	m.kirsten@xtra.nl	0651237379	Zeeheldenkwartier

Tamah Manneveld	t.manneveld@wijkz.nl	06-43395230	Kortenbos/Archipel Willemspark
Marnix Kamerman	m.hack@wijkz.nl	0610723554	Wijkcentrum de Kronkel
Loosduinen			
BiBi Hageman	b.hageman@wijkz.nl	0633312904	Loosduinen, Kom Loosduinen
Marscha Oosterom	m.oosterom@wijkz.nl	0614692581	Loosduinen, Waldeck
Paul Boot	P.boot@wijkz.nl	0610838022	Loosduinen, Houtwijk
Segbroek			
Bram Kragtwijk	b.kragtwijk@xtra.nl	0618414251	Segbroek, ReVa
Manijeh Tafakkori	m.tafakkori@wijkz.nl	0619044626	Segbroek, Heesterbuurt
Marijelle van Delft	m.vandelft@xtra.nl	0624957529	Segbroek breed
Jasmijn Giohalas	J.Giohalas@wijkz.nl	06 10689814	ReVa
Rachel van Duijn	R.vanDuijn@wijkz.nl	06 51789418	Heester, Vruchtenbuurt
Laak			
Dilan Cesim	d.cesim@wijkz.nl	0643395245	Vrouwen Buurt Lab
Nadia et Talhaouy	n.talhaouy@wijkz.nl		Laakhavens
Sarah Kema	s.kema@wijkz.nl	0614334238	Molenwijk
Linda Klee	l.klee@wijkz.nl	0630740524	Spoorwijk
Melanie Kooyman	m.kooyman@wijkz.nl	0643044577	Schipperskwartier
Osman Çakici	o.cakici@xtra.nl	0628247351	Laak Centraal
Haagse Hout			
Jaap de Wit	j.dewit@xtra.nl	0619044457	Benoordenhout
Karin van Frankenhuyzen	k.vanfrankenhuyzen@wijkz.nl	0628223038	Bezuidenhout West / Bezuidenhout Midden-Oost
Dirk van der Zwan	dirk.vanderzwan@xtra.nl	0681518113	Haagse Hout & Leidschenveen Ypenburg
Mike de Groot	m.degroot@wijkz.nl	0633312893	Mariahoeve
Leidschendam Ypenburg			
Lidia van Albada	l.vanalbada@wijkz.nl	0614103134	Leidschenveen Ypenburg

Nicky Kusters-Hamel	n.kusters@xtra.nl	0641727901	Leidschenveen Ypenburg